

احضار محمود صالحی و برهان دیوانگر به دادگاه و تهدید آنها و ضرب و شتم محمود صالحی را محکوم میکنیم

همانظور که قبلاً به اطلاع رساندیم امروز صبح آقای محمود صالحی، از رهبران سرشناس کارگری و یکی از دستگیر شدگان اول ماه مه شهر سقز، به اداره اطلاعات احضار شد. در اینجا مشروح خبر را به اطلاع می‌رسانیم.

امروز صبح هشتم ماه مارس، روز جهانی زن، یکی از مامورین اداره اطلاعات سقز به محل کار آقای صالحی زنگ میزند و او را به اداره اطلاعات احضار مکند. حدود ساعت ۱۰ و ۳۰ دقیقه صبح به وقت ایران آقای محمود صالحی در اداره اطلاعات حاضر می‌شود. شخصی به نام بیگی در حضور آقای برهان دیوانگر، که او را هم احضار کرده بودند، از آقای صالحی میپرسد که مراسم روز زن قرار است در کجا برگزار شود؟ او جواب میدهد که چون از برگزار کنندگان این مراسم نیست از محل آن بی اطلاع است. محمود صالحی اظهار میدارد که به عنوان یک طرفدار حقوق زنان اگر مراسمی برگزار گردد در آن مراسم شرکت خواهد کرد.

بیگی پرخاش کنان به آقای صالحی میگوید که نه تنها حق شرکت در مراسم را ندارد، بلکه نباید به خیابان نیز بیاید. آقای صالحی به نامبرده اعتراض میکند و از حق خود و تمام شهروندان برای بزرگداشت روز جهانی زن دفاع میکند. مامور اطلاعات تهدید میکند که اگر محمود صالحی به خیابان بیاید شخصاً او را با تیر میزند.

آقای صالحی جواب میدهد که از تیر کسی واهمه‌ای ندارد و مامور را به خاطر تهدید کردن هایش مورد انتقاد قرار میدهد. مامور اطلاعات قلدرانه محمود صالحی را در حضور برهان دیوانگر مورد ضرب و شتم قرار میدهد و به سه انگشت دست او آسیب می‌رساند. محمود صالحی بعد از خروج خود از اداره اطلاعات با وکلای خود تماس میگیرد و خواهان تنظیم یک شکایت نامه از جانب آنان می‌شود. او در تماس با یکی از مقامات قضایی شهر عمل وحشیانه بیگی، مامور اطلاعات، را محکوم مکند.

طبق آخرین خبرها فضای شهر سقز پر از شور شادی است. بخشی از ساکنین شهر با بی اعتنای به واحد‌های گشتی جمهوری اسلامی مشغول پخش شیرینی و رد و بدل کردن تبریک روز جهانی زن هستند. در مقابل، مامورین مسلح جمهوری اسلامی هراس زده به صورت دسته جمعی در شهر به گشت پرداخته و تلاش دارند فضای رعب وحشت ایجاد کنند و احضار محمود صالحی و برهان دیوانگر به اداره اطلاعات و تهدید آنها نیز با همین هدف صورت گرفته است. هشتم مارس، روز جهانی زن یک روز شناخته شده بین‌المللی است و بزرگداشت آن یک حق اولیه زنان و مردان آزاده در سراسر ایران است. رژیمی که در برابر این روز چنین به هراس می‌افتد فقط ضعف و زیونی خود را به نمایش می‌گذارد.

انجمن کارگری جمال چراغ ویسی

۸ مارس ۲۰۰۵

۱۳۸۳ اسفند ۱۸